

Popisovanje konjev se vrši letos na Štajerskem; to pa ne zavolj vojaščine, ampak v povzdigo našega konjerejstva. Zato se bodo popisovale samo kobile 3letne in više. To je važna in celo potrebna reč. Tako se bode natančno poizvedelo, kde se prav za prav konji redé, kde in koliko se nahaja kobil za pleme, kakega plemena da so, katere lastnosti imajo, za koliko žrebcev se ima pri posameznih žrebčevskih štacijonih priskrbeti. Ob enem se namerjava sestaviti deželni konjerejski zapisnik, kder bodo vse kobile boljsega plemena zaznamovane. Po dokončanem delu se bode skrbelo, da bodo komisije pri nabiranju konjev za vojsko take kobile izpuščali. Zapisnik se bo dal tiskati in razglasiti, da bo svet stanje našega konjerejstva bolj izvedel.

Deželni zbor štajerski.

V poročilu o delovanju deželnega zbora smo zaostali. Najvažnije stvari hočemo danes pridati. Pri 12. seji se je v deželni proračun vzelo 13.900 gold. za deželni zbor, 179.500 gld. za deželne uradnike in kancelije, 628.000 za fond gruntne rešitve. Sklenilo se je tudi, da se rudarska šola v Leobnu vzame na deželni račun. Ob enem je se tamošnjim učencem za štipendije dovolilo 900 gld. Za Johaneum v Gradcu plačujemo 42.000 fl. Za zidanje tehniške visoke šole, tudi v Gradcu, bi dežela imela določiti 300.000 gld., poslanci pa so mislili, da bi 200.000 gld. tudi bilo — zadosti. Višja realka, zopet v Gradcu, potrebuje 43.400 gld., mestjanska šola v Judenburgu 8400 gld., v Fürstenfeldu 7000 gld., v Hartbergu 6900 gld., v Radgoni 7382 gld., v Celji 7500 gld., realna gimnazija v Ptuj 12.000 gld. in v Leobnu 18.000 gld.

Maribor dobi srazredno mestjankso šolo za deklice, dežela mu pomaga s 1500 gld. Šoštanjeci so prosili deželne podpore za ceste, dobili pa — niso nič. Popravljanje Anizišne struge bo do leta 1879 kostalo 79.000 gld. 2 tretjini zadenete deželo. Zavolj državne rudarnice za kalamino in cink v Šoštanji sta se poslanci Brandšteter in Lohninger skregala. Prvi je podvzetje hvalil, drugi pa trdil, da ni za nič. Vojniška srenja se bo smela v 2 srenji razpisati.

V poslednji seji 3. maja se je sprejel proračun za l. 1876. Deželni stroški znašajo 3.410.829 gld., dohodki pa 1.622.792 gld., pomanjka tedaj še 1.778.037 gld., ki se kot 37 % naklada vržejo na dače.

Dopisi.

Iz Celja. (Naše pokopališče). „Cillier-Anzeiger“ ima naznanilo, da je naš mestni zastop se že večkrat posvetoval zavoljo prestavila tukajšnjega pokopališča, ktero je pri cerkvi sv. Duha in sv. Maksimilijana. V eni seji se je že neki izvolil poseben odbor, kateri naj pripravi prostor

poišče in se je tudi sklenilo, da si mesto svoje lastno pokopališče napravi. Celjski okolici pa se je naznanilo, naj tudi ona za novo pokopališče skrbi. Tudi zastop tukajšnih lateranov mora na prestavilo svojega pokopališča misliti. V zdravniškem oziru je želeti, da se to kmalu dožene in se vse težave, ki se temu sklepu nasproti stavijo, posebno mokra zemlja — premagajo. Tako misli naš listič. Drugi pa zopet drugače. — Do leta 1784 bilo je pokopališče našega mesta okolj farne cerkve, kakor skoraj povsod. Celjska kronika poroča, da je 7. junija bil poslednji pokop na pokopališču pri farni cerkvi in sicer Katarine Schreiber, 4 tedne stare hčerke Jana Schr., kuharja v službi pri grofu Brumanu. — 1785 so okrog cerkve sv. Maksimilijana novo pokopališče naredili. Blagoslovil ga je opat Martin Bartholotti. Pokopališče pri sv. Duhu je gotovo starejše od unega pri sv. Maksimilijanu. Ker pa celjska kronika o njem ne poroča, je verjetno, da, odkar naša fara obstoji, so se mrlič iz kmetov pri sv. Duhu pokopavali, iz mesta pa pri farni cerkvi. V soglasji s tem še zdaj kmetje svojim mrličem skoraj nikdar pri fari zvoniti ne pustijo. Čudno se mora vsakemu zdeti, kako da bi še le zdaj naša pokopališča blizo mesta zdravju škodljiva bila in kako da se prej to ni spoznalo posebno v tistih letih, ko so kužne bolezni bile n. p. 1647, kedar je kuga 2krat ondi morila in je 400 oseb usmrtila; 1814 je legar 230 vojakov v tukajšnji vojaški bolnišnici usmrtil; od mesca septembra 1849 do maja 1850 je legar 130 vojakov v tukajšnji vojaški bolnišnici pomoril. Tudi okolj l. 1860 je parkrat kužna bolezen v Celji razsajala, pa ker so se mrlič pravilno pokopavali, ni nikomur na misel prišlo, da bi pokopališča zdravju škodljiva bila. Trije poglavitni uzroki gotovo govorijo zoper prestavilo naših zdajšnjih pokopališč: 1) Je zemlja tukaj v ta namen tako pripravna, kakor bo težko kje drugod najti, človeško telo že v 7 letih popolnoma strohni 2) se je po prizadevanji rajnega opata Vodušek-a in cerkvenega ključarja g. K. Gorišek-a deloma s cerkvenim, deloma z opatijskim denarjem, ki se je dobil za družbinske rake, postavil okolj obeh pokopališč lep zid, ki velja gotovo nad 2000 fl. okolj kterege imajo skoraj izključljivo le mestjani svoje rake in katerim gotovo po večini prestavilo ne bi vstrezalo. 3) ima vsako pokopališče zdaj svojo cerkev, kjer se žlahta pri pokopu rajnih zbira in tam daritev za nje opravlja. — Ako se nova pokopališča napravijo, bo težko stalo naše farmane, si na novem zemljišči še novo cerkev staviti, kakor je vendar treba, dokler še Kristjani ostanemo! — V tej zadevi nimajo samo mestni očetje govoriti, temuč tudi okoličani, potem okrajni zdravnik g. dr. Kočevar. Zato menda tega od nekterih zaželjenega prestavila ne bomo tako hitro včakali, ker imajo za oplešanje mesta naši očetje veliko potrebnih reči dokončati, n. pr. zvonik nemške cerkve, kateri

že 16 let izdelanja čaka, ali zvonik farne cerkve, katerega bi zdajšnji č. g. opat radi čisto pre naredili, po lepem načrtu, katerega je izdelal viši inženir v Gradci g. Bucher. Že 18 aprila bili so pogovori v opatiji z g. Bucher-jem, 2 tukajšnjima inženirjema, 2 zidarskima mojstroma in 1 kamnosekom. Ako bodo mestjani hoteli, se bo s tem načrtom naše mesto zdajno polepšalo. Konečno bi še dobro in zdravo bilo, ako bi se usnarije blizu zdajšnjih pokopališč odstranile. One v resnici veliko smradu razširjajo in kaj nam še nova cink-tovarna, ki se marljivo dodeljuje, zdravega ali nezdravega prinesla bode, bomo še le v prihodnosti videli!

Iz Vuzenic. Vuzeniška dekanija je obhajala ravno kar blagonsne in vesele dni. Dne 9. maja so naš mil. knez in škof tukaj v Vuzenici zakrament sv. firme 354 otrokom delili. Na predvečer so se po vlakcu iz Celovca semkaj pripeljali. Nebo je bilo z oblaki prevlečeno in bati se je bilo deževnega vremena. Vendar ostalo je prav lepo. Velika množica je sprejela svojega višega pastirja z očitnimi znamenji veselja, spoštovanja in navdušenja. Bil je skozi celi čas lep mir in red — najlepši dokaz, da je verno ljudstvo živo čutilo, da ima med seboj višega duhovnega pastirja.

Razun zbranih sosednih g. duhovnov poklonili so se na odločenem mestu Marenberški c. kr. notar, okrajni sodnik in grajšček F. Schmid. — Ker še farna cerkva sv. Antona na Pohorji vsled silovitega požara ni popravljena, ni bilo tamkej sv. firme, kakor je bilo iz prva odločeno, temuč pri sv. Primoži v veliko veselje ondesnjih farmanov.

Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo. (Odgovor dopisniku od sv. Petra v 20. št. „Sl. Gosp.“ — Poroka.) Marija Prigl ne Pregl, je res pri sv. Tomaži v Saveh doma. Ima očeta in mačeho, 2 brata in sestro. Noben brat ni duhovnik. Tedaj laže, kedar pravi, da je sestra duhovnika. Eva Hren in Johana Irgolič, kakor je v molitvenih bukvicah imela, tukaj niste znani. Marija Prigl je že od otročjih let potepinstva vajena. Marsikoga je že opeharila; največkrat s tem, da je kako obleko izciganila in potegnola. Enkrat je celo otroka iz neke žene izvabila. Rekla je, da ima posestvo in si bode otroka za svojega redila. Žena je poznej otroka z velikim trudom nazaj dobila. Kedar se je tukaj potepala, bilo je vedno kaj novega slišati o njej. Sedaj že dolgo ni bilo ne duha ne sluha. Vendar naposled smo zopet izvedeli, kako skrbi za dobro ime našej fari.

Tukaj sta bila 10. t. m. 2 poročena; ženin je bil 68 let star, nevesta pa 18. Tedaj 50 let je on starejši od nje, kar se redko kedaj zgodi. Ljudje so mnogo govorili; pa Bog njima daj srečnejši zakon, kakor sta bila sojena!

Iz Črešnovc pri Slov. Bistrici. (Umor. — Bolan župnik.) Binkoštno soboto so hodili Makolski in Črešnovski fantje v Bistrico na vojaško odbiro. Spremljal je svojega sina tudi Lovrenc Motaln, po domače Grilec iz Makol, kateri je za-

rad tepežev in drugih nepostavnih dejanj že večkrat s sodnijo imel opraviti.

Že gredoč v Bistrico so novinci grozne surovosti uganjali. Domov grede pa je nastal med njimi v neki krčmi v Novi vasi prepir in potem hud tepež, pri katerem so bili Črešnovski fantje do dobrega našeškani, krčmar pa, ki je hotel braniti, celo ranjen.

Po zgubljeni bitki se osramočeni Črešnovljani naglo proti domu pomaknejo, si novih moči poiščejo ter počakajo zmagonosne Makolane v Črešnovih. Nek človek videvši pretečo nevarnost gre Makolanom nasproti rekoč: Ognite se — ne bo dobro. — Pa Lovrenc Motaln zahrusi: „Pjebje, le koražo! — Kmaló se zgrabijo ter neusmiljeno kolejo. Potem pa zopet nastane tihota. Kajti eden Makolskih fantov je hudo ranjen in vojvoda L. Motaln smrtno zadet. V kratkih minutah sklene svoje nesrečno življenje. Ljudje pa pravijo: Kar je iskal, to je našel. Č. g. naš župnik so hudo zboleli!

Iz Lembaha nad Mariborom. (Ubojstvo.) S žalostnim srcem naznanjamo, da je po noči velikega binkoštnega praznika na Bistrici Ferdinand Šimek svojega tovarša Mihaela Dvoršaka, z nožem v srce in v zgornjo stran prs zbedel tako, da je k priči dušo izdihnil. Rekel je samo še te besede: „Če mora tako biti, pa naj bo!“ Pretepa ni bilo nobenega, in tudi se ne vé, kaj je bilo vzrok temu peklenskemu činu. Sliši se, da je razbojnik velik razuzdanec in hudobnež. Da se mladina tako spridi, so mnogo krivi stariši, ki fantom puščajó ves zaslužek tedna, za katerega potem v nedeljo in ob praznikih po krčmah rogovilijo in razsajajo. Priložnost pa tudi dajajo krčmarji, ki čez čas po noči krčme odprte imajo. Kdor se do desetih ne napije, pa naj gre žejen spat! Noč ima svojo sovražno moč. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svoje potovanje so svitli cesar dokončali 15. t. m. srečno prišedši na Dunaj, kder so bili slovesno sprejeti. Kranjski zbor se je njim hotel po 9 odbornikih dostojno pokloniti. Ali cesar so odpovedali, da počenši od Reke do Dunaja ne sprejemajo nobenih deputacij. Gradca pak, kder so tamošnji liberalci njihovega gosta, don Alfonza, tako hudo žalili, so se nalašč izogibali. Hlapon je moral $\frac{1}{2}$ pred Gradcem v Wildonu postati, kder so zajutrkovali. Na graškem kolodvoru so se mudili samo nekaj minut. Govorili so samo z deželnim vojaškim poveljnikom, potem z bolelega c. k. namestnika Kúbeka namestnikom in z gračkim županom. Vsi so morali ostre besede slišati, ker so iz pred cesarja prišli hudo pobiti. Baron Kúbek bo neki moral odstopiti!

Kranjski zbor je sklenil napraviti veliko kmetijsko šolo, akoravno so nemškutarji hudo nasprotovali, s katerimi sedaj navadno tudi dr. Razlag